

KATRE

Kültür – Sanat – Edebiyat

Cansu CEYLAN

BOZCAADA ANILARI

Bozcaada'da 3 yıl yaşadım. Bir sürü güzel anım oldu. Size bu anılarda bahsetmek istiyorum. Mesela Haziran ayında uçurtma şenlikleri olurdu. Ben de ailemle birlikte bu şenliklere katılırdım. Herkese uçurtma dağıtıldı. Ben de uçurtmamı uçurmaya çalışırdım. Gökyüzünde rengarenk uçurmalar süzülürdü.

Mayıs ayında Bozcaada koşusu düzenlenirdi. Arkadaşlarımla birlikte çocuklar koşusuna katıldım. Yarışma sonunda hepimize madalya verdiler, madalyamı hala saklarım.

Yaşadığımız yerde Pakize adında bir köpek vardı. Canı istediğinde vapurla karşıya geçirdi. Belediye otobüslerine binirdi. Gezip geri dönerdi.

Bunlar gibi pek çok anım oldu. Bozcaada'da yaşamak güzeldi.

İpek Şevval BAŞTUĞ

ÇEVRE

Çevre bizim en büyük varlığımızdır. Çevreyi korumak bizim en önde gelen görevlerimiz arasındadır. Bir ormandaki ağaçlardan biri kesildiğinde dünyadaki oksijen miktarı biraz daha azalır. Ağaçların kesilmesinin nedeni insanların kağıtları boşa harcaması, yırtıp yırtıp çöpe atmasıdır. Eğer bir ton kağıt geri dönüştürülürse 17 ağaç kesilmekten kurtulur. Yaşadığımız şehirde her iki sokaktan birinde geri dönüşüm kutusu olmalıdır. İnsanlarımız bilinçli olmalı, geri dönüşebilecek maddeleri bu kutulara atmalıdırlar. Bu kutulara çöp atılmamalıdır.

Geri dönüştürmemiz gereken maddelerden biride pillerdir. Piller doğal hayata çok fazla zarar verir, sularımızı kirletirler. Bunları çöpe atmamalı, uygun alanlarda biriktirmeli ve görevlilere teslim etmeliyiz.

Arkadaşlar geri dönüşebilecek bütün maddeleri geri dönüşüm kutularına atalım, çevremizi koruyalım, ülke ekonomisine katkıda bulunalım.

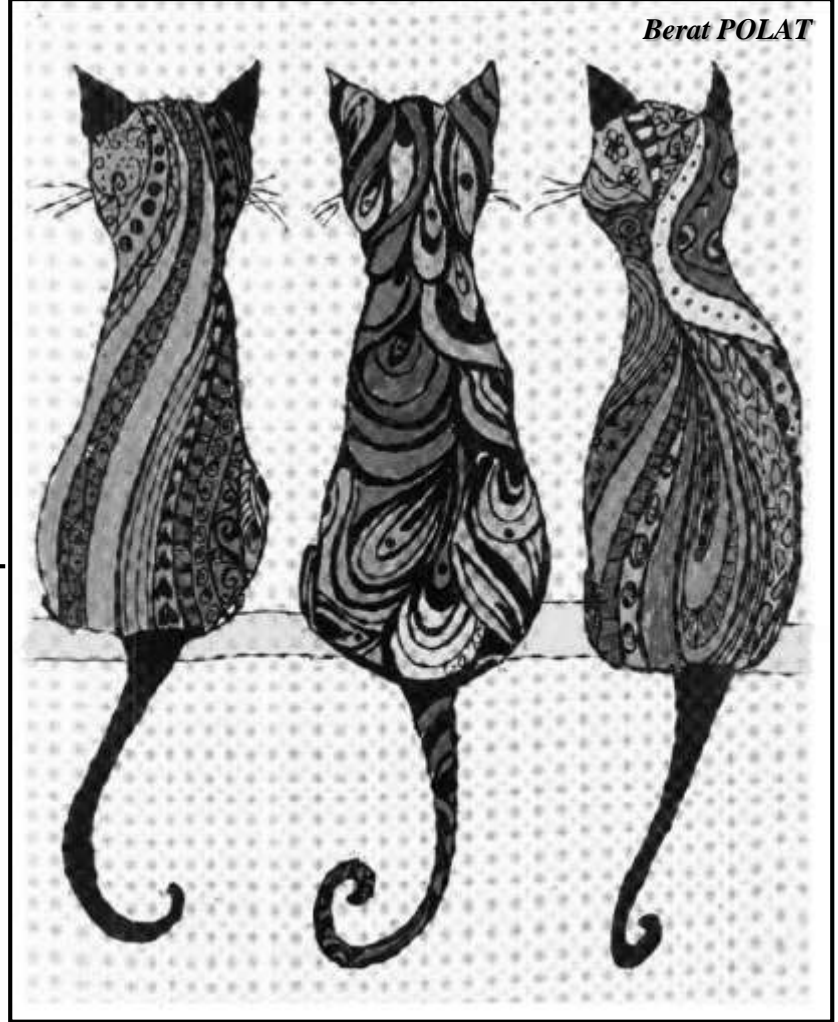
Muhammed Enes ŞAHİN
AİLEM

Ailece mutlu yaşarız
Zorlukları aşarız
Geleceğe koşarız
Benim canım ailem.

Mutluluk, sevgi, saygı
Bizde olmaz hiç kaygı
Her şeyden önemli
Benim canım ailem.

Berber sofraya hazırlarız
Biz mutlu çocuklarız
Neşe içinde yaşarız
Benim canım ailem.

Berat POLAT

Furkan Emin EMİRTAŞ
BİSİKLET MACERASI

Kızılcahamam'a halamlara gittik. Onlar Soğuksu'da bir avcı otelinde yaşıyorlar. Orada avlanmış yaşlı bir geyik gördüm. Yaşı boynuzlarından belli oluyormuş. Tıpkı bir ağaç gibiydi.

Burada çok çeşitli av köpekleri vardı. Bazıları korku veriyordu, bazıları da tatlı ve şirindi. İsimleri Tarçın, Şıla ve Fındık'tı.

Burada yaşıma uygun olmayan çok büyük bisikletler vardı. Bende ısrarla onlara binmek istedim.

Annem;

-“Sen onlara binemezsin” dedi.

Ben yine ısrar ettim. Halam ısrarlarıma dayanamadı. Otelin yukarisına çıktık. Halam bana farkında olmadan frensiz bisiklet vermiş. O da, ben de yokuş aşağı bisikleti kontrol edemeyeceğimi düşünemedik. Ben bisiklete bindim. Bisiklet hızlandıkça hızlandı çünkü frene basamıyordum.

Annee... diye çığlıklarım çınılıyordu. Bu sesi duyan annem, sesin nereden geldiğini anlamaya çalışmış. Çok korkmuş. Sadece benim çığlıklarım duyuluyordu. Bu arada bende yokuştan aşağı yüz metre kadar indim. Uçurumun kenarından bariyerlere çarparak yere düştüm. Başım taşa geldi. Ufak sıyrıklarla büyük bir tehlike atlattım. Annem Allah'a çok şükür etti.

Annem;

Verilmiş sadakamız varmış dedi.

CESUR

Buğra sokakta yürüyordu. Ayağı sakat bir köpek gördü. Bu siyah renkte yavru bir köpekti. Hemen onu kucaklayıp, eve götürdü. Bacağı gerçekten çok kötü durumdaydı. Ağabeyi ile birlikte bacağını sardılar ve karnını doyurdular. Ona Cesur adını koydular. Ayağı iyileşene kadar Cesur'a evde baktılar. Ayağı iyileşince tekrar sokağa bıraktılar.

Aradan yıllar geçti. Buğra okula giderken bir sürü köpek ona doğru koşmaya başladı. Buğra çok korktu. Sanki donmuş gibi hiç kıpırdamadan duruyordu. Sonra arkadan bir köpek sesi geldi. Buğra arkasına baktığında siyah renkli kocaman bir köpek gördü. Bu köpek yıllar önce sakat bacağını sardığı Cesur'du. O sakat köpek geçen zamanda büyümüş ve güçlenmişti. Cesur hemen gelip Buğra'nın önünde durdu ve diğer köpeklere havlamaya başladı. Bütün köpekler Cesur'u görünce kaçtılar. Buğra hemen köpeğine sarıldı ve yıllar önce yaptığı iyiliğin karşılığını almış oldu.

RÜYA SANDIĞIM GERÇEK

Bizim evde Pazar günleri banyo günüdür. Akşam yatmadan önce banyomuzu yapar, babaannemin gönderdiği doğal zeytinyağıyla yağlanırsınız. Aslında o geceye kadar bu durum çok hoşuma giderdi. Zeytin yağıyla yağlanan vücudum yumuşacık olur, kendimi rahatlamış hissedirdim. Bu Pazar da banyomu yaptıktan sonra annem beni zeytinyağıyla yağladı. Sonra elindeki şişeyi masanın üzerine koyarak, yataklarımızı hazırlamaya gitti.

Sabah erken kalktığım için, vaktinde yattım. Sabaha karşı çok susadığımı hissettim. Yatağımın üstünde yan döndüm. Az ilerde annem yatıyordu. Su istemek için tam seslenecektim ki masanın üstünde duran suyu fark ettim. Annemin bütün gün ev işlerinden yorgun düştüğünü düşünüp onu uyandırmamaya karar verdim. Kalkıp masanın üzerinde duran şişeyi su diye içtim. O an anladım ki içtiğim su değil. Hemen aklıma geldi. O bir yağdı, hem de akşam annemin vücuduma sürdüğü yağ. Bir anda tiksindim. Zor bela gidip ağzımı yıkadım. Mutfaktan su içtim, uykum kaçmasın diye yatağıma döndüm.

Sabah annem beni uyandırdı. O'na gece rüya gördüğümü, yağ şişesini su sanıp içtiğimi anlattım. Bunun üzerine annem kahkahayı bastı. Maalesef rüya sandığım olay aslında gerçekmiş.

ORMAN

**Orman yurdun temelidir,
Nesilleridir, evvelidir.
Her sanatın ilk elidir,
Ormandaki varlığa bak.**

**Orman memleketin süsü,
Hem küçüğü, hem büyüğü,
Her dalında bir kuş sesi,
Ormandaki varlığa bak.**

**Çiçekler açar renk renk,
Dalları süsler gülerek,
Yelleri önler emerek,
Ormandaki varlığa bak.**

**Gemi olur, suda yüzer,
Uçak olur, gökte gezer,
Kalem, kağıt neler yazar,
Ormandaki varlığa bak.**

Yusuf ORUÇ
ORMAN

Havası var, suyu var,
Toprağı var, taşı var,
Arısı var, kuşu var,
Orman ne güzel, ne güzel.
Ormanı sevmeyen yok,
Ama seveni pek çok,
Ağacıyla çimeniyle,
Orman ne güzel, ne güzel.
Yazın pikniğiyle,
Kışın karıyla, kayağıyla,
Her mevsim çok güzeldir,
Orman ne güzel, ne güzel.

Deniz ÖZDEŞ

HAYAT

Hayat ne kadar da garip,
Bazen ağlar bazen güleriz.

Kalp kırarız bazen,
Bir barışır, bir küseriz.

Her şey hayatımızın içinde ,
Mutluluk , heyecan , neşe.
Eğlencelidir hayat yine de,
Yaşarız biz gündüz gece .

Birbirimizi çok severiz
Annem, babam ve ben Deniz.
Hepimiz hayatı çok severiz,
Gezer güler eğleniriz.

Burak Efe ÖZEL
ANNE SÖZÜ

Geçen yaz hem tatil, hem de ziyaret için Alanya'da oturan dedemlere gitmiştik. O gün güzelce kahvaltımızı yaptıktan sonra, amcamlarla sözleşip pikniğe gittik.

Her şey çok güzeldi. Bir ara ağabeyimle, annemden izin alıp, havuza gitmek istedik. Annem ağabeyimin büyük havuzda, benim de yanındaki çocuk havuzunda oynamamıza izin verdi. Ama ben annemden habersiz, ağabeyimin peşinden büyük havuza gittim. Ağabeyimi izlerken ayağım kaydı ve havuza düştüm. Dibe doğru düşerken birisi beni tutup çıkardı. O kadar korktum, o kadar çok ağladım ki... Hemen annemin yanına koştum. Beni o halde görünce annem de çok korkmuştu. Anneme sarıldım ve bir daha ondan habersiz bir yere gitmeyeceğime söz verdim.

O günden sonra hiçbir zaman annemin sözünden çıkmadım.

Gizem Su ÇORMAN
BİZİM İNSANLARIMIZ

Şirin mi şirin bir köyde Fatma Nine adında iyi kalpli bir nine yaşarmış. Fatma Nine'nin komşuları çok saygılı, sevgi dolu ve iyi insanlarmış. Bir gün köye çok fazla kar yağmış. Fatma Nine'nin kapısının önünde çok kar birikmiş. Yaşlı kadın dışarıya çıkamıyormuş. Komşuları bu olayı görmüş. Hepsi çok üzülmüş, ellerine geçirdikleri kazma, kürek ne buldularsa hemen yardıma koşmuşlar. Elbirliğiyle hemen evin önündeki kar yığını temizlemişler. Fatma Nine kurtulduğuna çok sevinmiş. Komşularına ikramda bulunmuş. Komşular gittikten sonra Fatma Nine ne iyi komşularım var diye düşünmüş ve kültürümüzde olan pek çok değer hala kaybolmadığı için dua etmiş.

Can Kız

Hamidenur ÖZALP
KARDEŞİMİN DOĞUMU

Aralık ayının 17'si 2015'de doğdu minicik kardeşim Rıza. Sabah 08.00'de annem ile babam hastaneye gittiler. Beklerken heyecana dayanamadık. Ablam ile ben de gittik. Babam, ben ve ablam heyecanla bekliyorduk. O sırada doğumhanenin kapısı açıldı. Hemşire kardeşimin resmini gösterdi. Çok küçüktü. Biraz sonra da kardeşim ve annem çıka geldiler. Annem ve Rıza'yı odaya aldılar. Kardeşimi kucağıma alınca içim bir hoş oldu. Güzel yüzünü görünce dünyalar benim oldu. Ziyarete gelenler çiçekler getirdiler. O gün bende annemle hastanede kaldım. Kardeşim ağlayınca anneme verdim. O gece benim en güzel gecem hatta en güzel günümdü. Rıza şimdi on bir aylık. Ben onu çok seviyorum.

Nisa Ahsen GAZİ
YOK EDİYORUZ GELECEĞİMİZİ

Bir gün için ne kadar kağıdı boşa kullanıyoruz, hiç düşündük mü? Değer veriyor muyuz ormanlarımıza yeteri kadar? Boşa kesilen ağaçlar günden güne artıyor sanki. Okuduğum metinde sevgili Atam bir iğde ağacına ne kadar değer önem veriyor. Bizlere bu değerler öğretiliyor mu? Ağaçların değeri ,önemi saymakla bitmez. Artık ağaçla ısınmaktan vazgeçmeliyiz. Hep birlikte toplu ağaçlar dikip ormanlarımızı güçlendirmeliyiz. Geleceğimiz yok oluyor. Bunun farkına varmalıyız. "Zararın neresinden dönersek kardır " hep birlikte bunu bilmemiz gerekiyor.

Ayşe KARAKUŞ TATİLDE BİR GÜN

Okul bitmiş tatil başlamıştı. Bu yaz tatil için Aydın'a gitmeye karar vermiştik. On dört saatlik bir yolculuğun sonunda Aydın'ın ilçesi Didim'e vardık. O gün çok yorgun olduğumuz için dinlenerek geçirdik. Tatilin ikinci günü denize gittik, akşamüstü kaldığımız eve geri döndük. Biraz dinlenip kıyafetlerimizi değiştirdikten sonra sahilde yürümek için dışarı çıktık. Sahilde biraz dolaştıktan sonra eve dönmeye karar verdik. Geldiğimiz yönün tersine tekrar yürümeye başladık. Arada fotoğraf çekmek için beğendiğimiz yerlerde duruyorduk. O sırada annemle babam bize dondurma almak için bizden biraz uzaklaştılar. Bizde ablamlarla fotoğraf çekmeye devam ediyorduk. Ablam bir anda kardeşimin yanımızda olmadığını farketti. Annem ve babamın da yanında olmadığını görünce ablamlarla ben geldiğimiz yöne doğru koşmaya başladık. Annem ve babamda bizim ters yönümüze doğru koşmaya başladılar. Hepimiz çok korktuk ve gördüğümüz herkese kardeşimi sorduk. Ablamlarla koştuğumuz yönde kardeşimin bir kadının yanında ağladığını gördük. Ablamlarla ben ağlayarak koşmaya başladık. Orada midye satan bir kadın kardeşimin ağladığını gördüğünü söyledi. Orada beklemesi gerektiğini söylemiş. Kardeşime sakinleşmesi için su vermiş. Sonra ablam annem ve babamı aradı. Annemle babam bulunduğumuz yere geldiler. O an hepimizin de sinirleri bozulmuştu. Hepimiz hem korktuğumuz için ağlıyorduk hem de kardeşimi bulduğumuz için gülüyorduk. Sonra sakinleşmek için bir yere oturduk. Annemle babam kardeşimin elinden sıkı tuttular ve eve doğru yürüdük. O gün hepimizde anladık ki bir saniye bile yapılan dikkatsizlik kötü şeylere sebep olabiliyormuş. Bu olay tanımadığımız, kalabalık bir yerde annemizin elini bıraktığımızda ne olacağını kötü bir şekilde bize öğretti. Tatilimizin ikinci gününde belki de hayatımızın en önemli dersini almış olduk.

Mustafa Kerem AYDOS BAYRAĞIM

Bayrak candır,
Bize hayattır.
Her Türk evladı için,
Damarda akan kandır.

Renklerine hayranım,
Benim canım bayrağım,
Feda olsun bu kanlar,
Sensiz olmaz bu canlar.

Dağ taş seni arar,
Bayraksız vatan neye yarar.
Sen göklerde dalgalandıkça,
Bu millet rahat yatar.

Rümeysa ÖZEN ZEHİRLENME ANI

Kardeşim uyumuştum. Annem, babam ve ben uyanıktık. Birden kardeşim ağlayarak uyandı. Babam ne olduğunu sorduğunda kardeşim konuşamıyordu. Dili boğazına kaçıyordu. Kardeşim durmadan eline ağzına sokarak dilini çıkartmaya çalışıyordu. Babam zehirlendiğimizi anladı. Ben ve annem yerde bayılmıştık. Babama bir şey olmamıştı. Babam bizi indirirken alt kat komşumuz Halime abla camdan görmüş. Babama ne olduğunu sorunca zehirlendiğimizi öğrenmiş. Halime abla mahalle bakkalımız Nurullah ağabeye haber vermiş hemen. Nurullah ağabey arabasıyla gelerek bizi hastaneye götürmüş. Çubuk Devlet Hastanesi'nde iğne ve serum yaptıktan sonra Ankara'daki bir hastaneye ambulansla gönderdiler. Orada da gider gitmez iğne yaptılar. Hastanede üç gün yattıktan sonra taburcu olduk. Dayım bizi anneanneme götürdü. Uzun bir süre orda kaldık. Çubuk'a dönüşümüzde yeni evimize taşındık. Yeni okulumuza başladık. Arkadaşlarıma ve öğretmenime kavuştum.

Asude ESLEM HAYATA HAZIRLIK

Ne güzeldir benim okulum ,
Okulu görünce mutlu olurum.
Okulun yerini tutmaz hiçbir kurum,
Ne güzel okuldur benim okulum .

Okul yetiştirir tüm insanları,
Alim eder okul cahil insanları.
Öğretmendir yurdun en vefakarı,
Ne güzeldir benim okulum.

Yıldız MİNNOŞ

Kedimin adı Minnoş,
Geldi bana bir hoş.
Acıkmış, kıyamam karnı,
Koydum önüne tabağını.

Sildi süpürdü hepsini,
Sonra geldi annesi.
Aldı götürdü bizden,
Ağlattı hepimizi.

İMTİYAZ SAHİBİ

Ali BODUR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Oktay ÜNÜVAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Abdullah KARAÇAĞIL

GÖRSEL DANIŞMAN

Halide UYSAL

YAYIN KURULU

Halide UYSAL

Canan ŞAHİN

Zuhal LEVENT

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK CUMHURİYET İLKOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. İbn-i Sina Cad. No:128

Çubuk/ANKARA 0 312 838 10 44